

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Bejenaru Iurie

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Stratila Vadim xxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxx, s. xxxxxxx

Stratila Fiodor xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxxxxx, s. xxxxxxxx

Dragulean Gheorghe xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxx, s. xxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 27.06.2016-04.07.2019;

instanța de apel: 01.08.2019 – 30.10.2019;

instanța de recurs ordinar: 31.01.2020 – 02.02.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 iulie 2019, Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal și condamnați în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe în perioada de timp de la 30 decembrie 2015 până la 26 februarie 2016, nefiind posibil a fi stabilite zilele concrete, de către organul de urmărire penală, împreună, în urma unei înțelegeri prealabile, având intenția sustragerii în mod deschis a bunurilor altor persoane, în prezența paznicului Botnari Nina, prin amenințarea

acesteia cu răfuială fizică în cazul dacă aceasta va apela la organele de drept sau va comunica cuiva despre acest fapt, au sustras în mod deschis de la stâna de oi a cet. Nedelschi Dumitru, situată în apropierea s. Țareuca, r-nul Rezina, 23 de iezi, cu costul de 500 lei fiecare, 12 rațe cu costul de 150 lei, flecare, 18 ondatre cu costul de 600 lei fiecare și 4 găște cu costul de 200 lei fiecare, prin ce i-au cauzat proprietarului Nedelschi Dumitru, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 24900 lei.

Acțiunile lui Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe au fost calificate în baza art. art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal, adică „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comis de două sau mai multe persoane, cu cauzarea unei daune în proporții considerabile*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Lefter Dumitru în numele inculpaților Stratila Vadim și Stratila Fiodor prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Stratila Vadim și Stratila Fiodor să fie achitați.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat că:

- acuzarea urma să cerceteze detaliat și să verifice detaliat cazul dat, cu atât mai mult declarațiile martorului Botnari Nina, nu sunt clare, detaliate, se contrazic la descrierea tuturor aspectelor necesare și nu se pot afla la baza învinuirii. În acest sens, la 04 aprilie 2016 și la 20 aprilie 2016 apărarea a depus demers cu solicitarea efectuării unor acțiuni procesuale suplimentare, care prin ordonanța procurorului Zgardan Gheorghe din 19 aprilie 2016 s-au admis parțial, fără a fi efectuate verificarea declarațiilor acestui martor. Astfel nici instanța de judecată nu a dat apreciere demersurilor înaintate privitor la încălcările comise de organul de urmărire penală, fapt ce atestă că prin sentință nu au fost cercetate toate aspectele cazului. Cu referire la declarațiile celorlalți martori, declarațiile lor nu au confirmat faptul că inculpații au comis crima.

- la rândul său nici organul de urmărire penală, nici procurorul nu a prezentat conform legislației, confirmarea costului a unui animal, precum s-a menționat că toate animalele erau mici, se luau câte 10-12 iezi, 5 capre, prin certificat eliberat de către un organ abilitat de apreciere a valorii, ci s-a bazat numai pe valoarea declarativă a părților cointeresate.

- instanța de judecată este valabil sesizată și respectiv este în drept să judece cauza, cu condiția că ordonața de punere sub învinuire și rechizitoriul să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică formularea învinuirii unde să fie indicat data, ora și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei etc. Pe cauza dată nu s-a stabilit nici data, nici mijloacele

concrete și nici valoarea lor în așa numita sustragere a bunurilor. În asemenea circumstanțe, pentru apărare nu este clar cum urma să-și pregătească apărarea;

- martorul Botnari Nina nu poate argumenta oarecare presiune, amenințare, spre exemplu: (f.d. 191 - proces-verbal de confruntare), răspuns la întrebarea nr. 13 „cu varga”; (f.d. 194 - proces-verbal de confruntare), răspuns la întrebarea dacă a fost amenințată cu cuțitul „Vadim, acțiuni în direcția/privința mea cu cuțitul nu a făcut, doar mi-l arăta”, tot aici ultimul a răspuns la întrebare dacă l-a telefonat pe Stratila Vadim – „L-am telefonat după ce a fost după iezi, i-am întrebat ce mai face”, context în care nu poate fi vorba despre amenințare, or, faptul amenințării cu răfuială fizică, declarat de martora Botnari Nina nu poate fi reținut, pentru că legea penală prevede anumite circumstanțe pentru amenințare și în special: *„amenințarea să fie reală, persoana să se află în imposibilitatea de a face denunț, perioada de timp restrânsă”*. Pe cazul în expus în speță, Botnari Nina nu s-a aflat în atare circumstanțe, prin urmare amenințarea cu răfuială fizică pe cazul din speță nu este demonstrat;

- declarațiile părții vătămate Nedelschi Dumitru potrivit cărora în decembrie 2015, ar fi ieșit microbuzul de model „Ford”, care aparține lui Stratila Vadim, de pe teritoriul stânei și că ar fi aflat ulterior de la Botnari Nina că în microbuz atunci ar fi fost capre de la stână. Instanța de judecată menționează că ele nu pot fi puse la îndoială, fiind confirmate și de către însuși Stratila Vadim care a relatat că s-a dus ca să o i-a pe Botnari Nina, a luat-o și a ieșit la șoseaua principală, Nedelschi Dumitru i-a oprit cu mâna, însă Nina i-a spus ca să nu oprească, deoarece o va bate. O concluzie complet greșită, din motiv că aceste presupuneri ale părții vătămate nu au fost confirmate de Botnari Nina în instanța de judecată, ci doar confirmat faptul că Stratila Vadim nu numai că nu o amenința și nu-i provoca presiune psihică, ci și o apăra pe Botnari Nina, de agresiunea din partea lui Nedelschi Dumitru;

- mai mult ca atât, s-a luat în considerație faptul, că Nedelschi Dumitru (proprietarul animalelor), a declarat că l-a văzut pe Stratila Vadim cu microbuzul. Însă, acest fapt, începând cu prima declarație dată, inculpatul nu a ascuns că a fost la stână, dar a motivat că relațiile între el și Botnari Nina erau de ordin amoroș, prietenos și nu de altul. Atunci după ce a fost menționat că peste 30-40 minute s-au întors înapoi (s-a plimbat cu Stratila Vadim cu microbuzul, a fost la cafea la „Lukoil”), Botnari Nina a avut posibilitatea să se plângă, iar Nedelisch Dumitru să numere animalele și să depună plângere la poliție pentru furt, fapt ce nu a avut loc;

- în cadrul urmăririi penale urma să fie verificat, care au fost condițiile de alimentare a Botnari Ninei pentru această perioadă de timp, reieșind din faptul lipsei părinților, modului de trai, a fost sau nu pusă în situația justificării în așa mod a dispariției animalelor în alte condiții;

- microbuzul inculpatului Stratila Vadim s-a aflat la parcare IP Rezina, aproximativ o (una) lună, motiv care nu a împiedicat organul de urmărire penală de a efectua o cercetare a lui, adăugător în urma percheziției petrecute nu s-a cercetat nici celelalte unități de transport ce aparțineau inculpaților, fapt necesar cu scopul de a confirma sau infirma acțiunile inculpaților, dar și pentru a verifica declarațiile martorei Botnari Nina, luând în considerație divergența lor;

- cu referire la proba invocată de procuror – proces-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 59) ale inculpaților pentru perioada când se învinuiesc de comiterea faptei de sustragere, instanța de judecată greșit a reținut că din procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice ale inculpaților, reies coincidențe în ce privește timpul și locul aflării telefoanelor mobile ale inculpaților în raza de acțiune a unei sau a unor anumite antene de emisie/recepție, or concluziile deduse în acest sens la faza de urmărire penală sunt greșite;

- pagina 57 al dosarului confirmă că relațiile între ei nu erau dușmănoase, prin convorbirile telefonice între Stratila Vadim nr. xxxxxxxxxx și Botnari Nina cu nr. xxxxxxxxxx care au avut loc în perioadă de pe 14 februarie 2016 până pe 29 februarie 2016, unde Stratila Vadim se afla în raza locului de trai, iar sunetele erau reciproce;

- cu referire la descrierea convorbirilor telefonice ale inculpatului Stratila Fiodor, doar se observă faptul dublării sunetelor începând cu ora 11:05:01 și până la ora 12:08:06. În acest interval de timp el se mișcă cu o viteză colosală de la Rezina spre Chipeșca și înapoi aproximativ 38.6 km de la orele 12.06.34 până la 12.08.06 adică în 2 minute. La fel, ulterior se observă circulația lui Stratila Fiodor de la ora 14.50.17 până la ora 15.09.28 parcurge două drumuri de la Chipeșca la Rezina și înapoi la Chipeșca, în total aproximativ 86 km în aproximativ 19 minute;

- reieșind din materialele cauzei acumulate de către ofițerul de urmărire penală pe lot parcursul urmăririi penale declarațiile martorului Botnari Nina, procesul-verbal de audiere a martorei Botnari Nina din 17 martie 2016, procesele verbale de confruntare în declarațiile Botnari Nina, figurează următoarele zile (în care potrivit declarațiilor au avut loc actele de jaf): 30 februarie 2015 ora 23:00, ianuarie 2016, sfârșitul lui ianuarie 2016, 19 februarie 2016 și 25 februarie 2016 potrivit interceptărilor telefonice,

inculpații nu s-au aflat în raza raionului Rezina, deja nu coincide cu declarațiile în judecată că au avut loc 5 episoade de jaf.

3.1 La fel, sentinței nominalizată a fost atacată cu apel de către inculpatul Dragulean Gheorghe prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Dragulean Gheorghe învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal să fie achitat, pe motiv că nu a săvârșit fapta ce i se incriminează.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat că:

- prima instanță a pus la baza sentinței în exclusivitate declarațiile martorei Botnari Nina neglijând celelalte probe care vin în contradicție cu aceste declarații. Instanța n-a dat nici o apreciere faptului că declarațiile martorei Botnari Nina, pe tot parcursul cercetării cauzei începând cu declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale și terminând cu cele date în cadrul cercetărilor judecătorești sunt diferite, expunerile sunt necoerente, martora dă aprecieri contradictorii la diferite etape a cercetării cauzei;

-necâtând la totalitatea contradictorialității din declarațiile date de către martorul Botnari Nina - instanța a ajuns la concluzia că: „declarațiile martorului Botnari Nina care a făcut declarații sub jurământ constituie o probă certă care indică la faptul că inculpații au săvârșit crima dată”, însăși faptul că această martoră de fiecare dată începând cu faza urmăririi penale și finalizând cu cercetarea judecătorească, de fiecare dată declara diferit deja e o dovadă că aceasta declară fals și de fiecare dată se încurcă în declararea circumstanțelor legate de dispariția animalelor din stâna ce-i aparține lui Nedelschi Dumitru;

- instanța conștientizând faptul că nu se admite condamnarea persoanei doar în baza declarației unei persoane cu calitate de martor, a încercat să-și motiveze decizia sa în coroborare cu alte probe în special cu rezultatele interceptărilor telefonice;

- faptul că telefonul inculpatului Dragulean Gheorghe periodic a fost deservit de unele antene de emisie/recepție care deservesc inclusiv și raionul Rezina - nu este o dovadă că el a fost la stâna lui Nedelschi Dumitru în aceste perioade și nici nu este o dovadă despre localizarea concretă a telefonului în momentul interceptărilor telefonice. O dată ce instanța își întemeiază sentința pe această probă și o recunoaște ca probă la dosar - era obligată să stabilească până la urmă dacă aceste perioade coincid cu ziua când au avut loc sustragerile de animale din această stână (dacă se admite că într-adevăr au avut loc aceste sustrageri) și dacă potrivit acestei probe el s-a aflat sau nu în aceeași perioadă cu ceilalți inculpați în raza stânei. Astfel, instanța cel puțin n-a făcut comparație între datele cu descifrările telefonice din procesul-

verbal de examinare a obiectului din 09.04.2016 (f.d. 61) și din raportul ofițerului de investigații al SII a IP Rezina Nazaria Vladimir (f.d. 56-58), potrivit cărora se ajunge la concluzia că: „în perioada 30.12.2015-17.03.2016 inculpatul Dragulean Gheorghe a fost în teritoriul r-lui Rezina pe data de 02.01.2016 orele 20:45-22:28 și pe data de 11.01.2016 orele 21:40-22:01, la moment ce Stratila Vadim potrivit acestui raport: „în raza raionului Rezina s-a aflat la data de 02.01.2016 între orele 02:20-11:37. Aceasta este unica zi care coincide la ambii că telefoanele inculpaților s-au aflat sub acoperirea antenelor de emisie/recepție din raza ce deservește și raionul Rezina, numai că ambii au fost în perioade absolut diferite: inculpatul Dragulean Gheorghe între orele 20:45-22:28 iar Stratilă Vadim între orele 02:20-11:37. Mai mult, potrivit acestor probe, inculpații pe acest dosar nici în una din zilele din perioada 30.12.2015-17.03.2019 nu s-au aflat împreună în raza raionului Rezina. Prin urmare se demonstrează că inculpatul Dragulean Gheorghe împreună cu Stratilă Vadim la stână împreună în perioada dată nu a fost niciodată;

- în același context: reieșind din materialele cauzei acumulate la faza urmăririi penale de către ofițerul de urmărire penală și în special: pe tot parcursul urmăririi penale, martora Botnari Nina, dând declarații în fața ofițerului de urmărire penală, în materialele cauzei: procesul-verbal de audiere a martorei Botnari Nina din 17.03.2016, procesele-verbale de confruntare în declarațiile Botnari Nina, figurează următoarele zile (în care potrivit declarațiilor ei au avut loc actele de jaf): 30.12.2015 ora 23:00, ianuarie 2016, sfârșitul lui ianuarie 2016, 19.02.2016 și 25.02.2016 - potrivit interceptărilor telefonice, nici în una din aceste zile inculpatul nu s-a aflat în raza raionului Rezina:

- luând în coroborare declarațiile martorului Botnari Nina și procesul-verbal de interceptare telefonică, se demonstrează că martora dată a dat declarații false pe întreaga cercetare a cauzei penale: începând cu faza urmăririi penale și finalizând cu declarațiile în cadrul cercetării judecătorești. Aceasta acțiuni ale martorei sunt explicabile, pentru că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că Botnari Nina, provine dintr-o familie social-vulnerabilă, s-a angajat chiar și dacă neoficial (la stână pentru posibilitatea de a primi mâncare și locuință, fapt confirmat de către partea vătămată Nedelschi Dumitru). Mai mult, martora dată în cea mai mare parte a anului se afla de una singură la stână având sub stăpânire deplină bunurile din stână practic fără supravegherea cuiva, fapt confirmat de către proprietarul stânei Dumitru Nedelschi. Prin urmare, aceasta având necesitate de bani, nu este exclus că anume ea sustrăgea animalele și le vindea, de altfel cum se explică faptul că tocmai peste circa 3 luni, după ce

proprietarul stânei a observat lipsa animalelor i-a povestit despre așa numitul jaf al animalelor. Faptul amenințării cu răfuială fizică, declarat de martora Botnari Nina - nu poate fi reținut, pentru că legea penală prevede anumite circumstanțe pentru amenințare și în special: „amenințarea să fie reală, persoana să se afle în imposibilitate de a face denunț, perioada de timp restrânsă - pe cazul în speță Botnari Nina nu s-a aflat în atare circumstanțe, prin urmare amenințarea cu răfuială fizică pe cazul din speță - la fel nu se demonstrează;

- instanța nu a dat apreciere nici omisiunilor procedurale admise de către organul de urmărire penală. Instanța de judecată este valabil sesizată și respectiv este în drept să judece cauza, cu condiția că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul să cuprindă printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor, modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei etc. Pe cauza dată nu s-a stabilit nici data, nici mijloacele concrete și nici valoarea lor în așa numită sustragere a bunurilor. În asemenea circumstanțe și pentru inculpat nu este clar cum urma să-și pregătească apărarea, în cazul dat trebuia să demonstreze practic în fiecare zi începând cu 31.12.2015 și terminând cu 26.02.2016 (ceea ce fapt prin art. 8 Cod de procedură penală ține de competența organului de urmărire penală) unde s-a aflat și cu ce s-a ocupat;

- la materialele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirma că partea vătămată dispunea de așa animale și în ce număr; lipsesc acte legale confirmative despre valoarea reală ale acestora: la moment ce din diferite acte procedurale - atât numărul animalelor, cât specificarea rasei diferă, spre exemplu: în procesul-verbal de audiere a martorei Botnari Nina din 17.03.2016: acesta declară că în perioada respectivă au fost sustrate: 8 rațe și 10 nutrii, apoi 4 rațe, apoi 4 găște și 8 nutrii, apoi 10 iezi, apoi 7 iezi, iar deja în instanța de judecată, martorul declară: „în total băieții au luat de la stână 12 capre, 10 iezi, 7 iezi, 6 iezi, 12 rațe, 19 nutri, 4 găște”. Adică urma să se facă diferență între „capră” și „ied”. Învinuirea însă a fost adusă doar în baza declarațiilor părții vătămate, care este parte interesată pe dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, au fost admise apelurile declarate de către de către avocatul Lefter Dumitru în numele inculpaților Stratila Vadim și Stratila Fiodor și de către inculpatul Dragulean Gheorghe, casată parțial sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 4 iulie 2019, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal,

fiindu-le aplică o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, fiecăruia, iar în conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod Penal al RM, inculpaților Stratila Vadim, Stratila Fiodor, Dragulean Gheorghe li s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 3 ani, fiecăruia, aceștia din urmă fiind obligați ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. În rest sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 4 iulie 2019, a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise și cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod Penal, menționând totodată că, argumentele invocate de apelanți nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților precum că declarațiile martorului Botnari Nina nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece pe parcursul procesului penal, aceasta a depus declarații contradictorii, divergente și false, or, declarațiile martorului Botnari Nina se rețin ca o probă pertinentă, concludentă și certă în vederea stabilirii vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii de jaf.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prin declarațiile martorului Botnari Nina se confirmă faptul că inculpații Stratila Fiodor, Stratila Vadim și Dragulean Gheorghe au fost la stână de 5 ori și au luat de la stână 12 capre, 10 iezi, 7 iezi, 6 iezi, 12 rațe, 19 nutre, 4 găște. Ea le-a spus că nu se poate, fiindcă animalele și păsările nu sunt ale ei. Nu ține minte datele când au fost băieții la stână. Totodată, aceasta a fost amenințată de către Stratila Vadim să nu spună nimic lui Nedelschi Dumitru.

Cu referire la argumentul apărării cu privire la declararea nulității rechizitoriului, pe motiv că nu s-a stabilit nici data, nici mijloacele concrete și nici valoarea bunurilor în așa numita sustragere a bunurilor, instanța de apel a remarcat că, prin prisma prevederilor art. 251 și art. 296 Cod procedură penală, nu a fost stabilit nici un temei de declarare a nulității rechizitoriului întocmit în privința inculpaților.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că partea apărării nu a respectat procedura de declarare a nulității unui act efectuat la urmărirea penală, în acest sens fiind incidente prevederile alin. (4) art. 251 Cod procedură penală, și potrivit căroră, încălcarea oricărei alte prevederi legale

decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Continuând ideea expusă, instanța de apel a remarcat că prima instanță, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, or, menționând subsidiar că, potrivit art. 76, 77 Cod Penal al RM în privința inculpaților Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe careva circumstanțe atenuante și agravante nu au fost constatate.

Consecutiv, la 21 octombrie 2019 partea vătămată Nedelschi Dumitru a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa, totodată, a indicat că nu are careva pretenții materiale și morale față de inculpați.

Succesiv, instanța de apel a notat că, soluția primei instanțe referitor la aplicarea inculpaților Stratila Vadim, Stratila Fiodor și Dragulean Gheorghe a pedepsei sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare, fiecăruia, fără amendă, nu poate fi reținută ca fiind întemeiată, așa cum în speța dată nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, iar partea vătămată nu are careva pretenții materiale și morale față de inculpați, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar inculpatul Stratila Vadim se caracterizează satisfăcător, or instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a considera că realizarea scopului pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpaților este posibilă doar cu izolarea acestora de societate și că această modalitate de executare a pedepsei este una echitabilă și necesară în raport cu personalitatea inculpaților și circumstanțele comiterii infracțiunii, reținându-se în acest sens faptul că inculpații anterior nu au fost judecați, iar careva circumstanțe agravante nefiind stabilite.

5. Decizia motivată a instanței de apel, pronunțată la 11 decembrie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar, de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău – Bradu Valentina, care a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, menționând că în hotărârea atacată s-a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale,

solicitând astfel casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe,

În motivarea recursului depus, recurentul a invocat că:

- instanța de apel în motivarea soluției adoptate, eronat a apreciat probatoriul prezentat, astfel, nu a îndeplinit prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală, precum și explicațiile expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, care la pct. 14 statuează că, nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce se califică ca eroare și atrage după sine casarea deciziei instanței de apel;

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal, context în care la alegerea și aplicarea pedepsei numite inculpaților nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite, care nu va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal;

- instanța de apel a derogat de la prevederile art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, care stipulează că instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpaților, care de fapt nu au fost stabilite;

- instanța de apel nu s-a condus de dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal conform căreia „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele prevăzute în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Partii Generale a prezentului cod”;

- instanța de apel, diminuând pedepsele numite inculpaților, nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal;

- pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel nu au intervenit careva circumstanțe noi ce ar combate motivele aduse de instanța de fond invocate la individualizarea pedepselor numite și prin urmare, instanța de apel nu avea careva temei de a casa sentința nominalizată.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la argumentul precum că, inculpaților le-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, greșit individualizată, instanța de recurs notează că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, Colegiul penal observă că, instanța de apel și-a motivat decizia de a casa parțial sentința primei instanțe, aplicând inculpaților în mod legal

și întemeiat o pedeapsă non privativă de libertate, prin prisma art. 90 Cod penal, conducându-se în prim plan de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal consideră pedeapsa stabilită inculpaților argumentată de către instanța de apel, care s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Stratila Vadim xxxxxx, Stratila Fiodor xxxxxx, Dragulean Gheorghe xxxxxx pe o perioadă de probațiune de 3 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Este relevant de a menționa și practica Curții Europene, potrivit căreia, este justificată folosirea măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), atunci când pot fi și trebuie luate în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestora și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea „Albert vs România” din 16.02.2010.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiul invocat de către procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția de a respinge ca fiind inadmisibil recursul ordinar declarat.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Stratila Vadim xxxxxx, Stratila Fiodor xxxxxx, Dragulean Gheorghe xxxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Bejenaru Iurie